

front

ANY II = Núm. 28

13 de juny del 1936

Número solt: 20 cts.

Setmanari Portaveu dels Centres d'Esquerra Republicana de Badalona, Sant Adrià i Santa Coloma

Redacció i Administració: Sant Anastasi, 2, Badalona - Tel. 505 :—: Dels articles, signats o no, en responen llurs autors

Editorial

Pel que representen dins l'ambient de la nostra ciutat, fins fa poc una mica massa enrarit, ens plau dedicar uns mots a les «Ordenacions d'Assistència Social» que s'aprovaren en el darrer Ple de l'Ajuntament.

Gent que té un concepte equivoc del que són les coses del patrimoni Municipal, en plena eufòria de la Gestora—mes de març de l'any 1935—confeccionà un Reglament de la Casa de Guariment, el qual, per una simple lectura, hom ja hi veu l'intent que feu moure llurs autors.

Establir una delegació de les funcions pròpies i directes de la Corporació, per a poder distribuir còmodament, i amb responsabilitats més indirectes, favors a aquells que per concomitàncies polítiques o per causes menys confessables, interessava donar satisfacció. Deixem, però, aquest aspecte de la qüestió, i comentem, sense endinsar-nos massa, de la directriu iniciada.

Amb el reglament elaborat pel que feia de Gestor primer, Sr. Borràs, es nomenà un Patronat compost per una colla de senyors que a l'Hospital no hi representaven res: Jutge Municipal, el rector més vell, el Secretari Municipal, Comandant, un Notari, Mestre i Mestressa, Apotecari, no podien sentir veritablement cap interès ni lligam amb la Institució que regentaven, perquè tots ells tenen per endavant assegurat no tenir de recórrer als serveis de la Casa. Els seus mitjans econòmics els ho assegura.

A més, la Reglamentació derogada es qualificava ella mateixa, al titular-se «benèfic-social», joc de mots intemperants i injustos, perquè als hospitals no s'hi va pas per aquell concepte arcaic de caritat, com l'entenen els *cristianissims benefactors* que estem ja cansats de suportar, sinó que els malalts han de portar-se a un lloc on sigui obligat a facilitar-els-hi ASSISTÈNCIA. I és aquest, precisament, el concepte que s'ha emprat en les «Ordenacions d'Assistència Social» aprovades darrerament.

El nou Patronat ha estat ja constituït per ciutadans quasi tots ells interessats directament a que la tasca que es realitzi sigui d'eficàcia. Hi han representants de les Societats Cooperativistes de Badalona, Entitats Mutualistes, de tres organitzacions obreres — Sindicats Autònoms, C. N. T. i U. G. T.—, de l'Associació de la Premsa, del Foment Industrial i de la Federació Patronal. Per dret propi hi han: l'Alcalde President de l'Ajuntament, el Conseller Regidor d'Assistència Social i els vuit Consellers Delegats de Districte, al qual estan inscrits els serveis.

L'orientació d'aquest Consell Local d'Assistència Social, no es limitarà a la Casa de Guariment. Tindrà també intervenció amb l'assistència domiciliària a malalts mancats de mitjans propis, al dispensari Mèdico-Quirúrgic i a totes les Fundacions d'assistència social existents—com la Casa Empar—o per crear.

Creiem nosaltres que seria d'interès aixamplar la seva acció al Llogat de Roca i Pi, per tal d'unificar totes les tasques de les Institucions d'aquest caire.

No escaparà a ningú que era necessari que la Corporació Municipal, atenent la cabdal importància dels establiments i serveis d'aquesta mena amb que compta la nostra ciutat, dictés unes ordinacions que permetessin l'agrupament sota la mateixa direcció i orientació dels serveis d'assistència que depenen de l'Ajuntament.

Petites observacions

ECONOMIA política és aquella branca de la Ciència econòmica que genèricament fa referència al regíme financer dels pobles. Es cosa vella de tant sabuda, que durant molts anys el concepte de l'economia política ha girat a l'entorn de dues grans teories absolutament antagòniques: el proteccionisme i el lliure canvi, mitigats ambdós amb les matitzacions imposades per les circumstàncies.

Els temps han canviat, però. El sistema del Capitalisme pur ha estat combatut aferrissadament i, pas a pas, s'ha vist obligat a fer concessions, que han demostrat les seves falles i el seu sentit anacrònic. Un moment, quan la darrera guerra, va semblar que experimentava una revifalla; fou, però, un reviscolament fictici i actualment és cec el que no preveu que es presenta una franca devallada.

L'economia política ha experimentat, també, al seu torn, una radical evolució, seguint, com és natural, l'impuls del moment i l'imperatiu de les circumstàncies. La crisi mundial ha afectat intensament la de tots els pobles i els Estats respectivament, cada dia més, s'han vist obligats a intervenir directament en la regularització de tots els afers, limitant i quasibé estrangulant aquella clàssica llei de la lliure oferta i demanda i creant una interferència obligada, així en les activitats particulars com en les relacions internacionals. D'ací ha nascut això que coneixem amb el nom d'economia dirigida, la qual, intervenint i infiltrant-se en totes les fonts de treball i riquesa d'un país, de fet no ve a ésser altra cosa que un avanç i un assaig de socialització, que, necessàriament, ve a limitar la volada del sistema capitalista.

Totes aquestes consideracions d'ordre general, venen a posta per a fer veure, una vegada més, que tot el que fa referència a l'economia pública, resulta una cosa tan delicada i sensible que totes les precaucions són poques quan es tracta de manipular matèries amb ella relacionades.